

Regulacja
Saksońskiego Ministerstwa Spraw Społecznych i
Jedności Społecznej
dotycząca ochrony przed koronawirusem SARS-CoV-2 i
COVID-19 („Sächsische Corona-Schutz-Verordnung -
SächsCoronaSchVO”) z dnia 14 lipca 2020r.

Na podstawie § 32 ust. 1 w związku z § 28 ust. 1 i 2
Ustawy o ochronie przed infekcjami („Infektionsschutzgesetz”) z dnia 20 lipca 2000 r.
(Bundesgesetzblatt (BGBl) część I str. 1045), z czego § 28 ust. 1 zdanie
1 i 2 zostało zmienione przez art. 1 numer 6 ustawy z dnia 27 marca 2020 r. (BGBl I s 587),
w związku z § 7 rozporządzenia rządu Saksonii i Saksońskiego Ministerstwa Spraw
Społecznych i Jedności Społecznej dotyczącego regulacji odpowiedzialności zgodnie z
ustawą o ochronie przed infekcjami oraz zwrot kosztów szczepionek i innych środków
profilaktycznych od 9 stycznia 2019 r. (SächsGVBl p 83), która została zmieniona
rozporządzeniem z 13 marca 2020 r. (SächsGVBl p 82), Saksońskie Ministerstwo Spraw
Społecznych i Jedności Społecznej wprowadza:

§1

Podstawowe założenia

(1) Podczas pandemii koronawirusa, każda osoba powinna zatrzymać fizyczny kontakt społeczny z osobami innymi niż członkowie ich gospodarstwa domowego, partnera lub osób posiadających prawa do opieki lub odwiedzin, lub powinna ograniczyć go do wymaganego poziomu z członkami innych gospodarstw domowych lub grupą do dziesięciu innych osób. Tam, gdzie to możliwe, należy zachować odległość co najmniej 1,5 metra od innych osób i inne środki zapobiegające infekcji (ograniczające kontakt) powinny zostać zaobserwowane. Te podstawowe założenia dotyczą wszystkich przestrzeni, w tym miejsc pracy.

(2) Podczas przebywania w miejscach publicznych, szczególnie w przypadku osób z grupy wysokiego ryzyka, zdecydowanie zaleca się zakładanie okrycia na usta i nos, aby zmniejszyć ryzyko zarażenia siebie i innych. Dobra higiena rąk i unikanie kontaktu rąk z twarzą, również zmniejszają ryzyko. Rodzice i opiekunowie prawni powinni upewnić się, że ich dzieci lub podopieczni również stosują się do tych zaleceń, o ile są w stanie. Osoby niepełnosprawne i osoby z ograniczeniami zdrowotnymi mogą powstrzymać się od zakrywania ust i nosa, jeśli nie są w stanie tego zrobić. Dopuszczalne jest tymczasowe powstrzymanie się od zakrywania ust i nosa w kontakcie z osobami niedosłyszącymi, które polegają na czytaniu ruchów warg.

§ 2

Ograniczanie kontaktu, zasady dystansowania, zakrywanie ust i nosa

- (1) Prywatne spotkania w domu są dozwolone bez ograniczenia liczby osób.
- (2) Zgromadzenie w miejscach publicznych jest dozwolone w pojedynkę lub w towarzystwie członka gospodarstwa domowego, partnera lub osoby posiadającej prawo do opieki lub odwiedzin oraz
1. z członkami innego gospodarstwa domowego lub
 2. z maksymalnie dziesięcioma innymi osobami.

(3) Rodzinne uroczystości (wesela, urodziny, pogrzeby, rocznice, pierwszy dzień szkoły, ukończenie szkoły itp.) w restauracjach lub pomieszczeniach zamkniętych dla osób trzecich są dozwolone przy maksymalnie 100 osobach z kręgu rodziny, przyjaciół i znajomych. Należy przestrzegać zasad higieny.

(4) Uroczystości firmowe i stowarzyszeniowe są dozwolone dla maksymalnie 50 osób. Należy przestrzegać zasad higieny.

(5) Dostawcy usług opieki nad dziećmi i młodzieżą zgodnie z §§ 11 do 14, § 16, Paragrafy § 29 i § 32 ósmej księgi Kodeksu socjalnego - Opieka nad Dziećmi i Młodzieżą - w wersji opublikowanej 11 września 2012 r. (BGBl I s. 2022), ostatnio zmienionej art. 16a ust. 6 ustawy z 28 Kwiecień 2020 (BGBl I p 960), należy stworzyć i wdrożyć koncepcje zapewniające zgodność z przepisami higienicznymi. Osoby odpowiedzialne ustalą górne limity liczby osób, które mogą przebywać w ośrodku, w oparciu o wielkość i dostępną powierzchnię obiektu, aby zapewnić wystarczającą odległość. Jeśli oferty można składać w stałych, powtarzających się grupach, przy zachowaniu zgodności z zasadami ochrony danych i efektywnego śledzenia danych w rozumieniu § 7 ust. 1 zdanie 4 do 7, minimalna odległość nie musi być zachowana w ramach grupy. Ministerstwo Spraw Społecznych i Jedności Społecznej może w drodze ogólnego dekretu określić dalsze przepisy ochronne. Zdania od 1 do 4 odnoszą się odpowiednio do rekolekcji dla dzieci i młodzieży.

(6) Minimalna odległość 1,5 metra nie obowiązuje w żłobkach, szkołach i na imprezach szkolnych. Alternatywne środki mogą być przewidziane w ogólnym rozporządzeniu Ministerstwa Spraw Społecznych i Jedności Społecznej w celu uregulowania funkcjonowania placówek opieki nad dziećmi i szkół w kontekście walki z pandemią koronawirusa. Zdanie 1 odnosi się odpowiednio do ofert opieki podczas wakacji w ramach wsparcia uderzeniowego.

(7) Należy nosić okrycie ust i nosa

1. podczas korzystania z transportu publicznego, autokarów i regularnych usług transportowych w celu transportu osób niepełnosprawnych lub wymagających opieki między miejscem zamieszkania / domu rodzinnego a obiektami, oraz
2. przy korzystaniu z autobusów autokarowych, chyba że można zachować minimalną odległość 1,5 metra, oraz
3. odwiedzając firmy i sklepy.

Zdanie 1 nie ma zastosowania, jeżeli zastosowano inne środki ochrony lub nie ma kontaktu z klientem. § 1 ust. 2 zdanie 3 do 5 stosuje się odpowiednio. W tym względzie nie można odmówić korzystania z transportu i wizyty biznesowej zgodnie ze Zdaniem 1 z powodów wynikających z przepisów o ochronie przed infekcjami.

(8) W odstępstwie od ustępu 2, dozwolone jest uprawianie sportów na wolnym powietrzu z zachowaniem zasad higieny zgodnie z § 4.

(9) W odstępstwie od ustępu 2, zgromadzenia się w miejscach publicznych z zachowaniem zasady odległości 1,5 metra są dozwolone, przy czym § 5 nadal obowiązuje. Minimalna odległość dla obiektów i usług zgodnie z § 4 ust. 4 nr 6 i wspólnot wyznaniowych może zostać zmniejszona pod warunkiem, że jest obowiązkowe, zgodne z ochroną danych i chroniące dane śledzenie kontaktów w rozumieniu § 7 ust. 1 zdanie 4 do 7 i odpowiednie zasady higieny.

(10) Poza skupiskami wymienionymi w ustępach (2), (3), (6) i (7) spotkania w miejscach publicznych są zabronione.

§ 3

Operacje handlowe, usługodawcy i inne działalności, instytucje, obiekty sportowe, gastronomia, hotele, zakwaterowanie, firmy i sklepy lub publiczne środki transportu, a także imprezy

(1) otwieranie działalności handlowej, usługowej i innej działalności, instytucji, obiektów sportowych, przemysłu spożywczego, hoteli, kwater, przedsiębiorstw i sklepów lub środków transportu publicznego, jak również imprez jest dozwolone z zachowaniem zasad higieny zgodnie z § 4. W związku z tym nie występuje żadne zabronione skupisko zgodnie z § 2 ust. 8.

(2) Wyłączone z ust. 1 są:

1. dyskoteki, tańce,
2. łaźnie parowe i sauny,
3. obiekty do prostytucji, imprezy, mediacje i pojazdy.

(3) Operatorzy obiektów noclegowych nie mogą przyjmować osób, które przybyły z dystryktu lub niezależnego miasta w Wolnym Stanie Sachsen lub na Terytorium Federalnym lub w stanach miejskich z ponad 50 skumulowanymi nowymi zakażeniami na 100 000 mieszkańców w ciągu ostatnich 7 dni. Dopóki infekcja może być zlokalizowana, a odpowiedzialne władze zarządzają jedynie środki o ograniczonym zasięgu regionalnym, zakaz zakwaterowania dotyczy tylko osób, które przybywają z tych obszarów regionalnych lub tam mieszkają. Nie dotyczy to osób, które posiadają zaświadczenie lekarskie potwierdzające po wykonanych badaniach biologicznych, że nie ma dowodów na zakażenie koronawirusem SARS-CoV-2. Test musi zostać wykonany najpóźniej 48 godzin przed przybyciem. Obszary o podwyższonym ryzyku zakażenia zgodnie ze Zdaniem 1 lub 2, zostaną określone w zwykły sposób przez Ministerstwo Spraw Społecznych i Jedności Społecznej i ogłoszone na stronie internetowej www.coronavirus.sachsen.de.

§ 4

Przestrzeganie zasad higieny w działalnościach handlowych, usługach i innych działaniach, instytucjach, obiektach sportowych, przemyśle spożywczym, hotelach, kwaterach, przedsiębiorstwach i sklepach lub publicznych środkach transportu, a także podczas imprez

(1) Normy ochrony pracy SARS-CoV-2 („SARS-CoV-2-Arbeitsschutzstandards”) Federalnego Ministerstwa Pracy i Spraw Socjalnych oprócz istniejących wiążących oświadczeń branżowych ubezpieczyciela wypadkowego lub organu nadzorującego oraz obowiązujących zaleceń Instytutu Roberta Kocha dotyczących ochrony przed zakażeniami w ich aktualnych wersjach lub koncepcjach i zaleceniach stowarzyszeń branżowych, mają być przestrzegane przez usługodawców w działalności handlowej, usługodawców i innych działalnościach, instytucje, obiekty sportowe, przemysł spożywczy, hotele, zakwaterowanie, przedsiębiorstwa i sklepy, publiczne środki transportu lub realizację imprez. Dalsze instrukcje dotyczące ochrony muszą być zgodne z ogólnymi przepisami Ministerstwa Spraw Społecznych i Jedności Społecznej dotyczącymi nakładania ograniczeń higienicznych w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się koronawirusa.

(2) Należy stworzyć i wdrożyć pisemny plan higieny oparty na zaleceniach i wytycznych wymienionych w ustępie 1. Powinno to w szczególności obejmować zasady dotyczące odległości od innych osób oprócz innych środków higieny.

(3) Odpowiedzialny urząd gminny może dokonać przeglądu planu higieny i nadzorować jego zgodność.

(4) Plany higieniczne muszą zostać zatwierdzone przez właściwy urząd gminny przed wdrożeniem w następujących obiektach:

1. baseny publiczne, łaźnie i sauny, jeżeli nie są obsługiwane przez obiekt noclegowy, rehabilitacja lub obiekty członkowskie (np. studio fitness),
2. zawody sportowe z widownią (poza sportami rekreacyjnymi i masowymi z liczbą widzów do 50 osób),
3. parki rozrywki i wypoczynku,
4. festiwale i jarmarki ludowe,
5. targi handlowe,
6. centra konferencyjno-kongresowe, teatry, teatry muzyczne, kina, sale koncertowe, sale koncertowe, opery, kluby muzyczne (bez tańca) i cyrki.

(5) W przypadku osób zakwaterowanych lub pracujących w ośrodkach dla uchodźców lub w ośrodkach zbiorowego zakwaterowania dla uchodźców, organy odpowiedzialne za zakwaterowanie ustalają zasady w oparciu o obiekt i przedmiot w koordynacji z właściwymi władzami gminnymi.

§ 5

Najważniejsze wydarzenia i imprezy sportowe z udziałem publiczności

imprezy na dużą skalę i imprezy sportowe z udziałem ponad 1000 osób są zabronione do 31 października 2020 r. W odróżnieniu od tego, mogą one mieć miejsce od 1 września 2020 r., jeśli jest to zgodne z zasadami ochrony danych i pozwala na oszczędność danych osobowych w rozumieniu § 7 ust. 1 zdanie 4 do 7 oraz przestrzegane są przepisy dotyczące higieny. Zdania 1 i 2 nie dotyczą spotkań w rozumieniu Ustawy o zgromadzeniach w Saksonii z dnia 25 stycznia 2012 r. (SächsGVBl s. 54), która została ostatnio zmieniona przez art. 7 ustawy z dnia 11 maja 2019 r. (SächsGVBl s. 358).

§ 6

Zasady wizyt w zakładach opieki zdrowotnej i społecznej

(1) Następujące obiekty mogą być odwiedzane na warunkach określonych w ust. 2:

1. domy spokojnej starości i domy opieki,
2. instytucje zgodnie z § 2 ust. 1 Saksońskiej Ustawy o Opiece i jakości życia z dnia 12 lipca 2012 r. (Sächsischen Betreuungs- und Wohnqualitätsgesetz (SächsGVBl) s. 397), ostatnio zmienionej ustawą z dnia 6 czerwca 2019 r. (SächsGVBl s. 466), oraz społeczności żyjące w ramach opieki ambulatoryjnej i grupy mieszkalne z osobami niepełnosprawnymi zgodnie z § 2 ust. 2 i 3 saksońskiej ustawy o opiece i jakości życia, o ile dotyczą ich część 2 ustawy,
3. szpitale, tak samo jak placówki profilaktyczne i rehabilitacyjne, w których świadczona jest opieka medyczna porównywalna do opieki szpitalnej (placówki zgodnie z § 23 ust. 3 zdanie 1 nr 1 i 3 ustawy o ochronie przed infekcjami z dnia 20 lipca 2000 r. [BGBl I str. 1045], która została ostatnio zmieniona przez art. 2 ustawy z dnia 19 maja 2020 r. [BGBl I s. 1018]),

4. szpitalne ośrodki opieki nad dziećmi i młodzieżą wymagające zgody zgodnie z § 13 (3) zdanie 1, § 19 (1) zdanie 1, § 34 zdanie 1, § 35, § 35a (2) nr 3 i 4, § 42 (1) zdanie 2 i § 42a ust. 1 Ósmej księgi kodeksu socjalnego, tak samo jak mieszkania, w których udzielana jest pomoc integracyjna dzieciom i młodzieży.

(2) Ośrodki zgodnie z ust. 1 są zobowiązane do opracowania przepisów dotyczących wizyt oraz, w razie potrzeby, wchodzenia i wychodzenia z obiektów w ramach planu higieny zgodnie z § 36 ust. 1 pkt 1 i 2 lub § 23 ust. 5 Ustawy o Ochronie przed infekcjami. W szczególności przepisy muszą zawierać zapisy dotyczące środków higieny, których należy przestrzegać, liczby odwiedzających, czasu trwania wizyty i identyfikowalności możliwych łańcuchów infekcji. § 7 ust. 1 zdanie 4 do 7 stosuje się odpowiednio.

(3) Warsztaty dla osób niepełnosprawnych i oferty od innych usługodawców według § 60 Dziewiątej księgi Kodeksu Społecznego z dnia 23 grudnia 2016 r. (BGBl I s. 3234), ostatnio zmienionej przez art. 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2019 r. (BGBl I s. 2789), muszą zawierać plan bezpieczeństwa i higieny pracy uwzględniający zalecenia i wytyczne wymienione w § 4 ust. 1. W przypadku pracowników, którzy mieszkają w obiektach zgodnie z ust. 1 numerem 2, plan bezpieczeństwa i higieny pracy powinien być koordynowany przez odpowiednie kierownictwo obiektu mieszkalnego pracowników warsztatu. W tym celu należy ustanowić zasady związane z powrotem do instytucji, a w szczególności dotyczące przepływu transportu i pracy. Zdania od 1 do 3 stosują się analogicznie do innych usług organizacyjnych dla osób niepełnosprawnych, przy czym pojęcie bezpieczeństwa i higieny pracy zostanie zastąpione pojęciem higieny zgodnie z § 4 ust. 2.

(4) Rozprawy sądowe mogą odbywać się w każdym z obiektów, o których mowa w ust. 1. Obejmuje to prawo do porady prawnej ze strony kuratorów ad litem i innych stron postępowania.

(5) Dozwolone są również kontakty na miejscu z pracownikami Urzędu Opieki Społecznej i Młodzieży, opiekunami, prawnikami, notariuszami, rejestratorami sądowymi i opiekunami prawnymi, a także przez opiekunów w przypadku konieczności załatwienia spraw związanych z opieką osobistą oraz rodziców z wizytą i prawami dostępu. Ponadto dozwolone są wizyty w celach duszpasterskich. Wizyta musi być wcześniej skoordynowana z zarządem obiektu; zarząd obiektu może uzależnić przyjęcie od spełnienia określonych warunków. W przypadku podejrzeń, dostęp powinien zawsze być odmówiony, zgodnie z wytycznymi Instytutu Roberta Kocha.

(6) Ministerstwo Spraw Społecznych i Jedności Społecznej może wydać dalsze przepisy i zasady higieny na mocy ogólnego dekretu. Odpowiedzialne władze lokalne mogą dopuścić wyjątki od tego w indywidualnych przypadkach, o ile jest to konieczne do ochrony przed infekcją.

§ 7

Obszary o podwyższonym ryzyku infekcji

(1) W zależności od regionalnych parametrów infekcji, władze odpowiedzialne mogą być zobowiązane podjąć bardziej rygorystyczne środki w celu kontrolowania infekcji. Jeśli 35 nowych infekcji na 100 000 mieszkańców wystąpi najpóźniej w ciągu siedmiu dni, należy zastosować pierwszą z tych metod. Dotyczy to w szczególności gromadzenia danych osobowych w celu śledzenia infekcji przez organizatorów i operatorów przedsiębiorstw, obiektów sportowych, gastronomii, hoteli, obiektów noclegowych, a także spotkań w miejscach publicznych. W tym celu dozwolone jest gromadzenie i przechowywanie imienia i nazwiska, numeru telefonu lub adresu e-mail odwiedzających oraz okresu ich wizyty. Dane te powinny zostać zgromadzone, chronione przed inspekcją przez osoby trzecie i przechowywane dla właściwych organów przez okres jednego miesiąca po zakończeniu wizyty (§ 8 ust. 1 nr 1). Muszą zostać im dostarczone na żądanie; przetwarzanie do innych celów jest niedozwolone. Te

dane muszą zostać usunięte lub zniszczone natychmiast po zakończeniu okresu przechowywania. Bardziej rygorystyczne środki muszą zostać niezwłocznie ogłoszone zgodnie z lokalną praktyką. W przypadku 50 nowych infekcji na 100 000 mieszkańców najpóźniej w ciągu siedmiu dni należy podjąć dalsze środki w celu powstrzymania epidemii i zapobiegania rozprzestrzenianiu się infekcji poza regionem; środki te powinny także zawierać ograniczenie kontaktu. Podjęte środki powinny zostać zweryfikowane pod kątem ich dalszego utrzymywania, gdy tylko liczba nowych zakażeń spadnie poniżej progu, który je wywołał przez ponad siedem dni.

(2) W przypadku określonego, przestrzennie ograniczonego wzrostu liczby infekcji (hotspot), odpowiednio ograniczające działania są wystarczające. Wdrożenie Ustawy o ochronie przed infekcjami pozostaje nienaruszone. W przypadku wzrostu liczby zakażeń w miejscu pracy należy poinformować o tym Dyrekcję Departamentu Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Saksonii .

(3) W przypadku obszarów o podwyższonym ryzyku zakażenia, które rozciągają się na więcej niż jedno hrabstwo lub miasto, państwowe Ministerstwo Spraw Społecznych i Jedności Społecznej może określić bardziej rygorystyczne środki na podstawie ogólnego dekretu.

§ 8

Pomoc w egzekwowaniu prawa, przestępstwa regulacyjne

(1) Organy odpowiedzialne zgodnie z § 1 ust. 1 zdanie 1 Rozporządzenia Samorządu Saksońskiego i Saksońskiego Ministerstwa Spraw Społecznych i Jedności Społecznej za uregulowanie obowiązków zgodnie z ustawą o ochronie przed infekcjami oraz za zwrot kosztów szczepień i inne środki profilaktyczne mają

1. przepisy niniejszego rozporządzenia,
2. obowiązki i uprawnienia wykonywane przez najwyższy organ państwowy ds. zdrowia zgodnie z § 1 ust. 1 zdanie 3 rozporządzenia rządu Saksonii i Ministerstwa Spraw Społecznych i Jedności Społecznej, w celu uregulowania obowiązków zgodnie z ustawą o ochronie przed zakażeniami oraz w celu zwrotu kosztów szczepionek i innych środków profilaktycznych w przypadkach uznanych za pilne oraz
3. środki podjęte przez najwyższy państwowy organ ds. zdrowia zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia rządu Saksonii i Ministerstwa Spraw Społecznych i Jedności Społecznej w celu uregulowania obowiązków zgodnie z Ustawą o Ochronie przed Infekcjami i zwrotu kosztów kosztów szczepionek i innych środków profilaktycznych

do wdrożenia. Należy przestrzegać zasady proporcjonalności. Mogą zwrócić się o pomoc do organów ścigania od lokalnych władz policji. Obowiązki w zakresie egzekwowania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z saksońskim rozporządzeniem w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 6 lipca 2008 r. (Arbeitsschutzzuständigkeitsverordnung (SächsGVBl) p 416), które zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem z dnia 8 października 2019 r. (SächsGVBl p 706) pozostają nienaruszone.

(2) W przestępstwie regulacyjnym w rozumieniu § 73 ust. 1a nr 24 ustawy o ochronie przed zakażeniami jest każdy, kto

1. umyślnie
 - a) wbrew § 2 ust. 2 bierze udział w zgromadzeniu, jeżeli w wyniku tego zostanie przekroczona dopuszczalna liczba osób,
 - b) wbrew § 2 ust. 3 organizuje lub bierze udział w uroczystościach rodzinnych w restauracjach i zamkniętych pomieszczeniach zapewnianych przez strony trzecie, jeżeli w wyniku tego zostanie przekroczona dozwolona liczba osób,

- c) wbrew § 2 pkt 4 bierze udział w uroczystościach zakładowych lub stowarzyszeniowych, jeżeli w wyniku tego przekroczona zostanie dopuszczalna liczba osób,
 - d) wbrew § 2 ust. 7, nie przestrzega minimalnej odległości podczas spotkań i zgromadzeń w przestrzeni publicznej,
2. niedbale lub umyślnie
- a) wbrew § 3 ust. 2 pkt 1 organizuje lub odwiedza dyskoteki lub imprezy taneczne,
 - b) wbrew § 3 ust. 2 pkt 3, prowadzi lub uczestniczy w saunie parowej,
 - c) niezgodnie z § 3 ust. 2 pkt 4, organizuje lub odwiedza obiekty prostytutki, imprezy, mediacje lub pojazdy,
 - d) w przeciwieństwie do § 3 ust. 3, przyjmuje osoby z obszaru o podwyższonym ryzyku infekcji,
 - e) wbrew § 4 ust. 2 i 4, organizuje imprezy i usługi bez planu higieny lub nie przestrzega planu higieny,
 - f) wbrew § 5 organizuje duże imprezy lub imprezy sportowe z udziałem publiczności przed 1 września 2020 r., w przypadku przekroczenia dopuszczalnej liczby zwiedzających,
 - g) w przeciwieństwie do § 6 ust. 2, nie sporządza niezależnego planu wizyty, wchodzenia i wychodzenia z obiektu.

§ 9

Efektywność

(1) Niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie 18 lipca 2020 r. Jednocześnie traci ważność § 5 Rozporządzenia w sprawie Ochrony przed Koronami w Saksonii z dnia 25 czerwca 2020 r. (SächsGVBl s. 274).

(2) § 5 wygasa z końcem 31 października 2020 r. Ponadto niniejsze rozporządzenie wygasa z końcem 31 sierpnia 2020 r.

Drezno, 14 lipca 2020 r

Saksoński Minister Spraw Społecznych
i Jedności Społecznej Pani Petra Köpping